

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2019. szeptember - október

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, a kik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 Bizony javamra vált
- 6 Nyári élményem
- 7 Tanulságos történetek az Internetről
- 10 Gondolatok a Bibliából
- 11 A szeretet másik neve: idő
- 12 Atyáink örökségéből
- 16 Vajai ifjúsági konferencia
- 17 Az angol ifjúsági tábor beszámolója
- 18 Fülmosás
- 19 "Nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát"
- 20 Miskolci CE csendesnap

2 HETI és HAVI RENDSZERES ALKALMAK

Budapesten:

a Pince A30-ban (IX. ker. Angyal u. 30.)

Kedden 17,30-kor Imaközösség,

Kedden 18,00-kor Igetanulmány a

Lukács evangéliumáról.

Minden hónap **első vasárnapján 16 órai** kezdéssel csendes délután van. Ezen egy előadás hangzik el egész évre tervezett program szerinti témával, majd utána megújító óra van.

Debrecenben:

Vasárnap 16 órai kezdettel közösségi bibliaóra, Református Kollégium ima-termében.

Fülöpszálláson:

Házi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

Pécsett

Megbeszéltek szerinti időben és helyen házi bibliaóra

Hajdúböszörményben:

Pénteken 16 órai kezdéssel bibliaóra a Kálvin téri ref. gyülekezet ifjúsági termében.

Minden hónap első péntekjén megújító órát tartunk.

Miskolcon:

Hétfőn 16,30 órakor kezdődik a bibliaóra a Kossuth Lajos utcai ref. gyülekezet II. em.-i kistermében.

Minden hónap utolsó hétfőjén ugyanebben az időben megújító óra van.

Szegeden:

Dr. Juhász Imréné lakásán (Pillich Károly u. 27/a)házi bibliaóra megbeszélés szerint.

Vaján:

Csütörtökön 18 órai kezdettel gyülekezeti bibliaóra.

Minden hónap első keddjén 18 órai kezdettel megújító óra.

Zsámbékban:

Házi férfi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- közösségünkben történekeért, a kapott üzenetekért, az elhunytak életéért stb.,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- az egész oerságban a rendszeres és alkalmilag folyó lelki munkákért,
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió)

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi iránymutatást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunytak gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvettek számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

„Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé dobtad minden vétkemet.” (Ézs 38,16)

Kedves Testvérek, Ezékiás király élettörténetéből egy nagyon jól ismert esemény központi üzenete a mai igénk. A király élet története olvasható a Királyok könyvében és a Krónikák könyve is elmondja, az egyik bővebben a másik más szemszögből, de mind a kettő ezt a Ézsaiási igeszakaszt fontosnak tartja. (2Kir 20,6–11; 2Krn 32,24–32). Röviden, megbetegszik a király, mint általában az emberek, de jön hozzá Ézsaiás próféta és üzenet hozza a az Istentől a betegség végkimeneteléről. A király a fal felé fordul és imádkozik és imádságára jön a válasz – még haza sem ért a próféta, visszafordítja Isten a válasszal: Kap még tizenöt évet. Különös jelt kér: A napórán az árnyék menjen visszafelé. Isten megadja neki ezt a jelet. Ezután mondja ez a király ezt a hála éneket, amely zsoltár formátumú. Tömören ez az igénk háttere.

Kat. ford: **„Meggyógyítottál és hagyod, hogy éljek, még szenvedésem is áldássá vált. Megszabadítottad lelkemet a pusztulás verméből. Hátad mögé vetted minden vétkemet.” (Ézs.38,16).**

Kedves Testvérek, az életünk napjai sok eseményt tartalmaznak. Jó és szép emlékek és nem szeretem napok emlékeit. Események, amelyek velünk történnek, vagy úgy, hogy mi tettük azokat, vagy úgy, hogy mások mozgatták az esemény szálait. Minden azon múlik, hogy mi hogyan kerülünk velük kapcsolatba. Kerülhetünk az esemény alá és azok földre terítenek. De nézhetjük az eseményt felülről vagy távolról elhárítva hatását az életünkről. Kiválthat bennünk önsajnálatot, keserűséget, mély lelki traumát, haragot, önvádat vagy esetleg örömet és hálát,

függetlenül attól, hogy azt jónak vagy rossznak mondjuk, vagy mondják mások.

Vannak események, amelyek személyesen nekünk címzett küldemények az Istentől, aki szeretettel és szeretetéből küldi. Honnan tudhatjuk ezt olyan biztosan? Onnan, hogy olyan hatalmas és embert szerető Urunk van, hogy Ő nem tesz ki bennünket a sors játékszerének. Ő mindenről tud, és minden az Ő szerető szeme előtt történik. Ő nem ül karba tett kézzel, és nem közömbösen nézi azt, ami velünk vagy körülöttünk történik, hanem értünk küzd és bennünk és velünk akar lenni minden eseményben. Mindenben!

A király Ezékiás egy ilyen küldeményt kapott (betegséget) és a prófétán keresztül világos útmutatást hozzá: „Ezt mondta az Úr: rendeld el házadat, mert meghalsz és meg nem gyógyulsz!” Nem elég súly a betegség, még a kimenetelétől sem kíméli meg az Úr a királyt! Nem jobb a bizonytalanság, mint ez a kemény és kegyetlen hír? Mit lehet ezzel tenni?

Mit tennék én és te egy ilyen egyértelmű eseménnyel és információval? Vagy úgy is feltehetjük a kérdést, mit tesz velünk egy ilyen esemény vagy egy ilyen nehéz diagnózis?

Bármelyik kérdést tesszük is fel az biztos, hogy felkavarja az életünk vizének nem csak felszínét, hanem a legmélyéig. Nem marad érintetlen semmi, mindent felkavar, és a felszínre hoz, minden leülepedett iszapot. Minden olyan dolgot, amiről azt gondoltuk, ez már helyén van, ez már biztos, ezt én már rendbe tettem, ezt én már biztos kézben látom. De egy ilyen Istentől jövő csomag – betegség - és benne az üzenet – rendelkez hazadról,

mert meghalsz...! – nem lehet közömbösen, lelki trauma nélkül megélni!

Egy imát hallottam: „Ments meg Uram engem a hirtelen haláltól...” Ne induljunk el azon az úton, hogy megváltaszoljuk, melyik a jobb. Kedves Testvérek, fogadjuk el azt, hogy az olyan események, amelyek az életünk mélységeit érintik, azok olyan **kegyelmi állapotok**, amelyek arra vannak elkészítve, hogy **találkozzon az életünk az embert szerető Istennel**. Ott az életünk legmélyén a szívünk tudatalattijában egy Istenarcú úr van, amely arra vár, hogy találkozz vele. Találkozz az „Istenarcú úrral”, hogy megértsd végre, Istenhiányban szenved az életed!

Ez a hiány, ez az úr, amely sok problémának a forrása, de soha nem láttad még meg, nem szembesültél vele. Nem akartad bevallani magadnak, de másnak még úgysem, hogy minden az életedben Istenhiányban szenved, ez teszi beteggé a testet. Mi megpróbáljuk szépíteni, mesterien leplezzük a mélyben rejtőző alap hiányt.

Jézus erről beszél, amikor a kétféle házról szól, amelyet építenek az emberek, amikor hallgatják az Isten igéjét. Van aki mélyre ás és megkeresi a biztos alapot a kősziklát, míg a másik alap nélkül építi a házát. Az előbbi hallja az igét és befogadja és végig gondolja, megtartja és beépíti az életébe, amit hallott. Míg a másiknak van füle a hallásra, de nem érti, mert nem akarja érteni, nem engedi a szívébe hatolni az üzenete. Ott marad a tudat szinten, de szívig nem mehet, de szívig nem mehet! – énekeljük az énekben. Amikor mind a két ház kész, nincs különbség az emberi szem számára, de aki építette az tudja, hogy ott a mélyen hiányzik valami. Jézus szavai kérdeznak: „*Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha*

nem teszitek, amit mondok?” (Lk 6,46)

Az imádkozás, ha ellentétben van a cselekedeteinkkel akkor olyanok vagyunk mint az a házépítő, akinek az élete csak idő kérdése, mikor omlik össze és nagy lesz annak romlása. Jézus szavai világosan szólnak arról, hogy érkezik a vihar és a víz, amely neki ütközik az építménynek. Nem kíméletlen szavak ezek Jézustól?: „bele ütközött a házba”. Miért nem tesz kivételt? Ő tudja, hogy kinek az élete olyan, mint az alap nélküli ház! Miért nem csak azokat próbálja meg és a másikat megvédené ettől a nagy vihartól, ettől a mérhetetlen víztől, amely embert próbáló, mélységbe taszítani akaró, embert lelke mélyéig felforgató erővel ütközik az építménynek.

A nekünk címzett események mögött, - a mélyben - találkozhatunk vele, akinek hiányát nélkülözzük. Mert Ő akar találkozni velünk, szembesülni kell a bennünk lévő hiánnyal.

Figyeljünk a mai üzenetre: Bizony áldásomra – javamra, épülésemre, megújulásomra, gazdagodásomra – vált a nagy keserűség! Hogyan válik a nagy keserűség édessé, áldássá? Kérdezhetjük úgy is: Ki képes erre, hogy a keserűt édessé tegye? Hát az biztos, hogy ember erre képtelen!

Kedves Testvérek! A király meg is vallja: „*Hiszen te mentettél meg...*” Tudja és ismeri a cselekvő személyt, az Élő Istent, Aki ezt képes megtenni és vele ezt megtette. „***Megszabadítottad lelkemet a pusztulás verméből. Hátad mögé vetted minden vétkemet***”.

Szabadításról szól a hálaének, mert tudja és ismeri a Szabadítót. Ez változtatta meg az életének keserűségét áldásra. A bűn felismeréséről beszél és annak rendezéséről, és arról az emberi értelmet

meghaladó átélésről, amikor az, Aki mindent jól tud, – és tudjuk róla, hogy Ő „bűngyűlölő Isten” – mégis megteszi. Ezt az isteni tettet a király tudatába beírja, elméje felfogja, megéri és szavakba önti. Nem rejti el, hanem mindenkinek hirdeti:

Hátad mögé vetted minden vétkeket!

"Bizony boldog az az ember, akit Isten megfedd!" (Jób 5,17) "Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság." (Zsolt 32,2) „Boldog az az ember, akit te megfenyítesz, URam, és megtanítasz törvényedre, hogy megóvd a rossz napoktól, míg a

bűnösöknek megássák a sírját". (Zsolt 94,12–13) „Boldogok, akiknek megbocsátattak törvényszegéseik, és akiknek elfedeztettek bűneik." (Zsolt 32,1–2) "Boldog az az ember, akinek az Úr nem tulajdonít bűnt." (Róm 4,7–8).

Kedves Testvérek! Érdemes leltárt készíteni az életünk eseményeiről, megvizsgálni és értékelni azokat.

Összegezve: Csak tőled függ, hogy a szeretet Istenének minden neked címzett esemény-csomagja áldásoddá válik-e vagy nem! Ámen.

(Olvasmány: Ézs 38,1–16)

Gyurkó József főtitkár

Egy énekíró arra bízta:

Vedd számon az áldást, nézd meg egyenként!

Lásd az Úr kezéből mennyi jó is ér

Nézd az áldást, nézd meg egyenként

Nézd sz áldást, mind a jót, mi ért!

Refr.

//: Nézd az áldást, nézd meg egyenként,

Nézd az áldást, mind a jót mi ért.://

Hogyha hajt a szélvész vad hullám felett.

És remegve félsz, hogy minden elveszett.

Vedd számon az áldást, nézd meg egyenként.

Lásd az Úr kezéből mennyi jó is ér.

Refr: Nézd az áldást...

Gond, ha nyomja lelked, válladat kereszt.

S szinte attól tartasz: el se bírod ezt.

Vedd számon az áldást, s oszlik bánatod.

S vígan énekelve töltöd a napod.

Refr: Nézd az áldást...

Így a földi harcban, míg tart életed,

El ne csüggedj soha, mert az Úr veled.

Vedd számon az áldást, vedd minden napon.

S angyalok kísérnek végig utadon.

Refr: Nézd az áldást...

Lassan vége a nyárnak, a szabadságnak, jönnek a „nemszeretem” napok, amikor rövidülnek a nappalok, kevesebb a fény, több a feladat. A gyerekek elindulnak az iskolába, a dolgozók belevetik magukat a munkába, lelkészeink a gyülekezeti szolgálatba. Elindul az új tanév, elkezdődnek a bibliaórák, „jókais” Istentiszteletek, presbiteri gyűlések, gyülekezeti programok. Szeptembertől úgy felgyorsulnak az események, hogy észre sem vesszük, és már Adventban vagyunk....

Kicsit úgy érzem magam, mint amikor iskolás koromban dolgozatot kellett írni az irodalom órán és elmondani, kiírni magamból azt, ami a nyáron történt velem. Annyi a különbség, hogy akkor azt kötelező volt tenni - és persze kiszépittem, kiszíneztem a történetet -, most pedig azt a tapasztalatomat szeretném megosztani, ami nagyon is valóságos.

Isten ajándéka volt számomra hitméllyítő hét Hajdúszoboszlón, melyen már sokadszor vehettem/vehettünk részt szűkebb családommal. Az volt a különbség, hogy most először nem a családin, hanem az első héten, a csendesebb, elmélyültebb héten tudtunk részt venni. Nagyon gazdag tanítást kaptunk, reggel áhítattal kezdtünk és délelőtt volt az igei tanítás.

A hét igéje: a Jel 3,8-ból: *„Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be.”* Nekem különösen az esti szolgálatok jelentettek sokat, melynek témája „A lelki élet alaptörvényei” volt. Sokszor magamra ismertem, tükröt tartott elém az igé.

Délelőtt és késő délután a kis csoportban beszéltek meg - az előzőleg feltett kérdések alapján -, hogy ki mit „kapott” az igéből, tanításokból. Én most ebben a szolgálatban vehettem részt, mint

kiscsoport vezető.

Nyilván csak néhány gondolatot, benyomást tudok megosztani a testvérekkel. Az egyik az, hogy nagyon fáradtan, testi-lelki terhekkkel érkeztem, de nyitott szívvel és nagyon vágytam arra, hogy ne így menjek haza és ezt gazdagon megadta, megáldotta az Úr!

Valóságosan megtapasztaltam azt, amit Jézus kínál mindnyájunknak: *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”* Ami bennem ezen a héten maradandó nyomot hagyott az az volt, hogy az első naptól kezdve kerestem az alkalmat arra, hogy le tudjam tenni a bűneimet, terheimet. Elejétől kezdve arra biztattam mindenkit, hogy ne vigye magával haza azt, ami fáj, ami nyomasztja, terheli. Kérjen lelkigondozói beszélgetést, vagy keressen egy olyan testvért, akivel együtt tud imádkozni. Legyenek bűnvallások, lelki beszélgetések, közös imádságok!

Nagy öröm volt számomra, hogy több testvér megosztott velem dolgokat és együtt tudtunk imádkozni. Olyan is volt, aki átadta az életét Jézusnak! Engem is megajándékozott az Úr olyan testvérral, akinek kiönthettem a szívemet és kaptam igei vezetést, tanácsokat. Újra megérezhettem az első szeretetet, a „szabadítás örömét”, amikor minden rejtett bűnöm is megvallhattam. Újra és újra szükségünk van arra, hogy keressük az ilyen alkalmakat, mert nem tudunk világitani, elszürkül a hitünk, elerőtlenedik a bizonyágtételünk, mert a bűn láthatatlanul beszövi a hívó életünket. Olyan, mint a pókháló, szinte láthatatlan, de ami belekerül, azt nem engedi el. Vagy olyan, mint a világitótorony, amit naponta több órán

át tisztogatnak a rárepült bogaraktól, pizsoktól, hogy a hajók nehegy célt tévesszenek. A bűn céltévesztés!

Nagyon hálás vagyok az Úr Jézusnak, hogy megtapasztalhattam az evangélium gyógyító erejét, örömét és azt, hogy „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.*” (1Ján 1,9)

Biztatok és bátorítok mindenkit, hogy

keresse az ilyen alkalmakat, amikor több napon keresztül hallgathatja az igét, elgondolkozhat az életén, erősítheti hitét és megvallhatja bűneit.

Nagy szükségem/szükségünk van rá, hogy tudjuk hirdetni „*...nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.*” (1Pét 2,9b) Testvéri szeretettel:

Tokodiné Baji Tímea – alelnök

Tanúságos történetek a Internetről!

Kövek, kavicsok, homok és víz

„Aki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet én adok, örök életre buzgó víz forrása lesz benne.” (Jn 4,14)

A professzor fogott egy befőttes üveget, majd feltöltötte körülbelül 5 cm átmérőjű kövekkel, majd rákérdezett, hogy tele van-e az üveg?

- Igen. - volt a válasz.

Ezután elővett egy poharat, tele apró kavicsokkal, és elkezdte beleszórni azokat az üvegbe. Miután a kavicsok kitöltötték a kövek közötti üres helyeket, megint megállapították, hogy az üveg tele van.

Ezután elővett egy poharat homokkal, és beletöltötte az üvegbe. A homok természetesen minden kis rést kitöltött. Prof így szólt: Vegyétek észre, hogy ez a ti életetek. A kövek a fontos dolgok az életben. A családot, szerelmed, az egészség. Ha minden mást elveszítenél, az életed akkor is teljes maradna. A kavicsok azok amik még számítanak, mint a barátok, rokonok, a munkád.

A homok az összes többi: az apróságok. Ha a homokot töltöd be

először, nem marad hely a kavicsoknak és a köveknek. Ugyanez történik az életteddel. Ha minden idődet és energiádat az apróságokra fordítod, nem marad hely azoknak a dolgoknak, amik igazán fontosak a boldogságod érdekében. Először a kövekre figyelj, amik igazán számítanak. Mindig lesz időd dolgozni, takarítani, vendégeket hívni, rendet rakni. A többi csak homok.

Az egyik diák megkérdezte: és most már tele van-e az üveg?

Mire a professzor azt válaszolta, hogy igen. Erre a diák fogott egy pohár vizet, és beletöltötte az üvegbe. A vizet a homok elnyelte, és térfogatváltozás nem következett be. Azt mondta erre a diák: „Nos, ha az életünk már „teljessé vált” is, a fenti példából jól látszik: az életünk akkor lesz igazán teljes, ha minden átítatódik Isten Igéjével.

A titok

Egy lelkész gyülekezete egyik tagjával meglátogatta az egyik gazdag gyülekezeti tagot. Adományokat gyűjtöttek egy ember számára, aki szívinfarktust kapott. A betegnek nem volt társadalombiztosítása, és nem tudta kifizetni a kórházi költségeit.

A gazdag ember barátságosan üdvözölte a lelkészt és kísérlőjét, és meghallgatta, ahogy a lelkész röviden leírta a beteg ember kétségbeesztő helyzetét.

- Egy nagylelkű adományt kérnének - fejezte be a lelkész.

- Ki a beteg? - kérdezte a házigazda. A lelkész a fejét rázta:

- Nagyon ritkán fordul elő, hogy felfedjük a szükségben lévők nevét. Ennél az esetnél az a legnehezebb a beteg számára, hogy bevallja: támogatásra szorul.

- Ha segíték, ragaszkodom ahhoz, hogy tudjam a szükségben lévő kilétét. A legnagyobb titokban fogom tartani. Egyébként ötszáz dollárt adnék, ám ha megmondják a nevét, megduplázom az összeget.

- Nem fogjuk leleplezni a személyt - ismételte meg a lelkész a fejét rázva.

- Akkor legyen kétezer dollár. Csak nem utasít vissza ekkora összeget!

- Nem élek vissza a beteg bizalmával - tartott ki továbbra is a lelkész.

Kísérlője nem akart hinni a fülének. A gazdag ember mély lélegzetet vett, és azt mondta:

- Háromezer dollár!

Mielőtt még a lelkész válaszolhatott volna, kísérlője könnyögőre fogta:

- De lelkész úr, háromezer dollár majdnem az egész kezelési költséget fedezné. Ő egy megbízható ember, meg fogja őrizni a titkot.

A lelkész elindult az ajtó irányába.

- Tulajdonképpen már régen el kellett volna mennem. Egy ember bizalma és becsülete nem olyan dolog, amit árverésre lehet bocsátani, mindegy, mennyit adnának is értük. Megyek, mert ma még másokat is meg kell látogatnom. Majd összejön ez a pénz máshol.

Mielőtt a lelkész kiment volna az ajtón, a gazdag ember könnyörögni kezdett, hogy beszéljenek még négy szemközt a másik szobában. Amint egyedül voltak, a házigazda könnyekben tört ki:

- Tiszteletes úr, nemrégiben elvesztettem minden megtakarított pénzem. Még jelképes összeggel sem tudom törleszteni a jelzáloghitelemet. Segítséget akartam kérni valakitől, de nem bírtam volna elviselni, hogy a városban mindenki megtudja, hogy csődbe jutottam.

- Most már értem - válaszolta a lelkész szelíden. - Próbára tett engem, hogy megtudja, rám bízhatja-e titkát. Gyűjteni fogok az ön részére éppúgy, mint a beteg részére. Amit elmondott nekem, az természetesen titokban fog maradni.

A két vendég elbúcsúzott a házigazdától, és elindultak a következő gyülekezeti tag házához, akit meg kellett látogatniuk.

- Nos, lelkész úr, - kérdezte a kísérlő - mennyit adott?

A lelkész elmosolyodott, majd újjával pajkosan megfenyegette barátját.

- Szégyelld magad! Tudod, hogy az ilyesmi titok.

Istenre rábízhatjuk minden gondolatunkat, minden vágyunkat, minden problémát, amivel szembe kell néznünk, minden kétségünket, és minden bűnt is, amit elkövettünk. Bízhatunk abban, hogy Ő meghallgat minket, és megtartja a szavát.

Amikor azt mondja, hogy Ő megbo-

csát nekünk, és elfelejti vétkeinket, azt készpénznek vehetjük. Bűneink örökre eltűntek. Isten nem tart haragot. Ő nem árul el bennünket. Isten teljes mértékben szavahihető és megbízható. A te szavad mennyit ér? Bízhatnak benned az emberek? Legtöbbünk olyan, mint a lelkipásztor

barátja. Nehéz elhinnünk, hogy valaki megtartja szavát - különösen akkor, ha nagy pénzösszeg a tét.

Végző soron „a cél szentesíti az eszközt”, nemde?

I n t e r n e t

Helyesbítés!

Az előző számban tévesen került bele két testvér neve:

A búcsúztatás igehirdetői szolgálatát Peterdi Dániel a Pécs-Belvárosi Ref. Egyházközség lelkipásztora végezte a Dán 12,3 alapján

Javítottan:

A búcsúztatás igehirdetői szolgálatát **Németh Norbert** a Pécs-Belvárosi Ref. Egyházközség lelkipásztora végezte a Dán 12,3 alapján:

***

(Szövetségünket és a pécsi testvéreket többen képviselték: Gyurkó József, Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné, Dr. Szabó Gábor, Vankó István, Zsóka Benjámín.)

Javítottan:

(Szövetségünket és a pécsi testvéreket többen képviselték: Gyurkó József, Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné, Dr.Szabó Gábor, Vankó István, **Zóka Benjámín.**)

Méltó szenvedély

Legszebb, emberhez
legméltóbb szenvedély:
örömet szerezni.
Gyógyító kúra ez
betegségben, szomorúságban.
Biztos védelem
az érdektelenség köde,
az önzés fagya ellen.
Boldog, ki ebben égeti magát!
Élete füstje
mint jóillatú áldozat
száll fel az égre...

Füle Lajos

Gondolatok a Bibliából!

"Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, És kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására." (Jn 5,28-29)

Emberi szemmel nézve nem létezik csak jó vagy csak rossz ember. Mindenki van jó is és rossz is. Isten azonban nem ezt mondja. Ő igenis azt állítja, hogy vannak, akik jót cselekednek és vannak, akik a gonoszt művelik. Nincs középút. Isten számára azok, akik az Övéi és valóban átadták a szívüket az Úr Jézus Krisztusnak, azokat az Atya Krisztus vérén keresztül jónak és szépnek látja. Ha valaki Krisztusban van, akkor a cselekedetei is jók, mivel az Isten indítására és az Ő dicsőségére cselekszik azokat. Az ember önmagában nem jó, de Krisztus vére által tiszta, ezért kell megmaradni az Úrban és ragaszkodni Hozzá minden áron.

Akinek nem kell az Úr Jézus Krisztus, nem kell a bűnbocsánat, nem kell a kegyelem és elhiszi azt, hogy elboldogul a saját erejéből vagy más istenek segítségével, azok Isten előtt olyanok, amilyenek valójában (Krisztus vére nem takarja el a rútságukat, mivel minden ember lelke rút Krisztus nélkül), a bűn szeretői és cselekvői.

Nincs tisztítóútz, csak az Isten országa és a kárhozat. Isten mindenkinek felajánlja a menekülés útját Krisztusban. Aki megragadja azt, az megmenekül. A Krisztusban való élet nem könnyű, sok a támadás, próba, fájdalom, küzdelem, de megéri kitartani, mindvégig.

Az Isten nélküli élet sokszor könnyűnek tűnik, tele hazugságokkal, csalásokkal (amik ideig-óráig "kihúzzák" az embert a bajból, de aztán még nagyobb bajok jönnek), igazságtalanságokkal, mégis olyan szürke és reménytelen és a sok harcnak nincs semmi értelme, mert a végállomás több, mint lesújtó és onnét már nincs visszaút.

Addig kell az Úr mellett dönteni, amíg van rá lehetőség. Isten azt mondja, hogy : MA, a holnap már bizonytalan. Ez élet és halál kérdése. A döntés az ember kezében van. Aki meg akar menekülni, őszintén, az meg is menekül. Áldott legyen az Úr Neve, mindörökké! Ámen

*Lelkes Andrea
Dunaszerdahely*

*****

„Hatalmas és felfoghatatlan Isten, néha magasságokba vezetted az életünket, és sikert, egészséget, jólétet ajándékozol. Ne engedd, hogy önhittek legyünk! Mászor mélységekbe bukunk, és betegség, a vereségek és a szomorúság terheit hordozzuk. Ne engedd, hogy kétségbe essünk! Küldd hozzánk Lelkedet, hogy cselekedjünk, amit hallunk, és hogy ne legyen hatalma felettünk semminek, ami veled szemben áll!”

(J.DENKER)

A padlás félhomályában a magas, hajlott hátú öregember még jobban megörnyedve igyekezett odajutni a felhalmozott dobozokhoz az egyik padlásablak mellett. A pókhálótak félresöpörve leemelte a felső dobozt, s a fény felé tartva egyik fényképalbumot a másik után szedegette ki belőle.

Valaha csillogó, most már megfakult tekintete vágyakozva várta, hogy meglássa azt, akiért feljött ide. Úgy indult az egész, hogy emlékeiből előbukkant élete nagy szerelme, s tudta, hogy ezekben az albumokban találhat fényképet róla. Csendben, türelmesen lapozgatott, s pár pillanat múlva már el is sülyedt az emlékek tengerében. Világának forgása nem állt meg felesége elvesztésével, de a múlt emléke sokkal élőbb volt lelkében, mint a jelen magányossága. Ahogy félretette az egyik poros albumot, előkerült valami, ami a rég felnőtt fia gyermekkori naplójának tűnt. Nem emlékezett, hogy valaha is járt volna a kezében, vagy hogy tudomása lett volna arról, hogy kislánya naplót vezet. Minek őrizgette Elisabeth mindig a gyerekek régi lomjait? - morfondírozott, ősz fejét csóválva.

Felnyitva a megsárgult lapokat, egy rövid mondatra esett a tekintete, ami önkéntelen mosolyra készítette. A szemecsillogása is visszatért egy percre, ahogy a szívét megérintő kedves szavakat olvasta. Hallotta a kisfiú hangját, aki túl gyorsan nőtt fel ugyanebben a házban, és akinek a

hangja az évek során teljesen elhalkult az emlékezetében. A padlás teljes csöndje és a tiszta lelkű hét éves kisfiú szavainak varázsa élete egy elfeledett korszakába repítette vissza az öregembert. Újra belenyúlt a dobozba, és ugyanarra az évre szóló saját régi üzleti naplóját vette ki belőle. Leült egy ócska asztal mellé az ablak alá, és egymás mellé tette a két naplót. Az övé bőrkötésű volt, a neve aranyozott betűkkel belevésve. A fiáé gyűrött, kopott volt, alig látszott már rajta a Jimmy felirat. Öreg ujjával végigsimított a betűkön, mintha újra tisztán láthatóvá akarná tenni az idő és a használat során megkopott nevet.

Kinyitotta saját naplóját, s tekintete egy mondatra esett, ami egyedül állt egyik lapon. Feltűnt, mert a többi napok tele voltak bejegyzésekkel. Önnön gondos keze írásával ezek a szavak álltak az oldalon:

„Az egész napot elvesztegettem Jimmyvel való horgászatra. Nem fogtunk semmit.” Nagyon sóhajtott, majd remegő kézzel megkereste Jimmy naplójában ugyanazt a napot, június 4-ét. Erősen megnyomott, még tétova, nagy betűkkel ez volt odáírva:

„Apával horgászni voltunk. Életem legszebb napja.”

„Arra jutottam, hogy nem lehet megérteni, miért vannak úgy a dolgok, ahogy vannak. Ugyan kicsoda tudná felfogni és megmagyarázni?” (Préd 7,24)

Lance Wubbles

*****

„Az Úr ismeri az ővéit. Kezdetől fogva ismerte őket: a nagyokat és a kicsinyeket minden népből és országból. Nem hagyja elveszni őket, figyel a bejöveteleikre és kimeneteleikre. Az életben és a halálban is nála maradnak.”

(PH.SPITTA)

Atyáink örökségéből!

KÖZÖSSÉGI KÉRDÉSEINK

3.rész

Dr. Ferenczy Jenő

HOL VAN A HELYEM A KÖZÖSSÉGBEN?

(A közösség szükségessége a hívő ember életében)

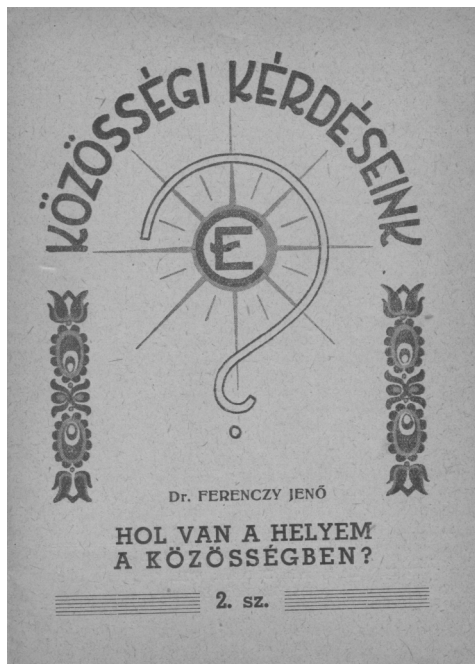
Folytatás az előző számból.

A teherhordozás is a te helyed!

„Egymás terhét hordozzátok!” – olvassuk a Gal 6,2-ben. Testvér segíti a másikat. Az igazi testvér, mint egy test zárkóznak fel, ha bajban van az egyik. Így kell lenni a lelki testvérek között is. Hordozni a másik terhét. Ne haragudj a képért, de ott vagy-e már a tehet hordozó málhások között? Mert a helyed a közösségben a másik terhének hordozása.

Az engedelmisség is a te helyed.

Pál apostol írja az Ef 5,21-ben: „Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében.” Talán el sem gondolod, mit jelent ez. Jelenti közösségi elhelyezkedésednek azt a sarkpontját, ahol el kell helyezkedned, ha azt akarod, hogy az élet testvéri és közösségi legyen. Ha ezt a helyet elfoglalod, nem szólsz a testvéred ellen, nem leszel vele szeretetlen és durva, nem leszel vele szembe goromba, nem orrolsz rá és nem irigykedel. Ha ezt a helyet elfoglalod, az a hely lesz számodra, mely gyökerében elvágja mindazt, ami közted és testvéred között a viszonyt megronthatná a közösséged levegőjét megmérgezné. Ez is egy hely, ahol az engedelmisség helyett tulajdonképpen „alárendelt” értendő. Ez több, mint engedelmisség. Az engedelmisség ugyanis történhetik udvariasságból, lehet jólneveltségből fakadó külső máz is, de az alárendeltség adottság, helyzet, melyből az utóbbi kötelezettségszerűen folyik. Aki

alá van rendelve, az köteles úgy viselkedni. A közösségben az engedelmes alávetett-ségben van tehát a helyed.

További helyed vezetőid iránti megbecsülésben van.

Pál apostol írja az 1Thess.5,12–13-ban: „Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előljárítok az Úrban, és intenek titeket; és az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel.” Érted-e ezt az üzenetet? Imé, helyed vezetőid iránti megkülönböztetett szeretetben és megbecsülésben van. Milyen finom árnyalattal fejezi ki az Ige az

egymás iránti szeretettel szemben ezt a szeretetet, mikor ezt „megkülönböztetett” jelzővel emeli ki. Közösséged ezen áll vagy esik, hogy vagy a vezetőddel szemben. A sportpályákra a versenyző csapattal azért megy a drukker nagy táborra, hogy lelkesítő buzdításával vigye, ragadja magával a csapatát. Hogy vigye a harcot a vezető, ha befelé közöny, nemtörődömség, ellenkezés, a mellette való kényszerű vergődés, a megszólás és ítélkezés húzza lefelé. Ott a helyed az irántad való megkülönböztetett szeretetben és megbecsülésben, hogy vigye, ragadja magával szereteted és iránta való ragaszkodásod.

Ne haragudj meg azért a képért, amit most idevetitek. A lényegét nézd és ne botránkozz meg. Egy olyan filmen, melyet az állatok életéről készítettek látható egy jelenet, mikor a csimpánzok egy nagy csapatát apró majmok nagy csapata támadta meg. Az apró majmok a vezércsimpánzot támadták, csípték, harapták, marták, dobálták. Az egy darabig állta a harcot, de miután a többi óriásmajom nyakát behúzza, tétlenül nézte harcát, végül megfutamodott. Pedig összefogva játszva megsemmisíthették volna az apró majmokat. Mikor azután a vezér csimpánz tovább nem bírta a harcot megfutamodott, nyomában futott a többi is. Megverten hagyta ott a csatateret.

Ez is egy közösség képe és sorsa egy olyan közösségnek, melynek tagjai úgy állnak vezetőjük mellett, mint a csimpánzok. Ezek után hadd kérdezzem meg újból, hol a helyed a közösségben? Vezetőd mellett és pedig megkülönböztetett szeretettel.

A közösségben az egymást hordozásban
van a helyed: a térdeiden.

Ha fellapozzuk a Jak 5,6-ot, ott

olvashatjuk a következőket: „*Valljátok meg egymásnak bűneiteket és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert igen hasznos az igaznak buzgósgos könyörgése.*” Pál apostol az Ef 6,18-ban így ír: „*Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által és ugyanazon dologban vigyázzván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.*” Azt üzenik ezek az igék, hogy helyed ott van a szentek szentjében az egymásért való hordozó imádságban és könyörgésben. Nem véletlen, hogy ennyire utoljára maradt e helynek a tárgyalása. Ha ezt az alapot vesszük figyelembe, amit a letelején vettünk, hogy testvér vagy és úgy vagy a közösségben és azon a helyen, amit itt az igék megjelölnek, akkor a közösséged olyan hely lesz, ahol szíved és szívek nyílnak meg, bűneid és bűnök kerülnek bevallásra. Ezek után mondja Jakab, hogy imádkozzatok egymásért. Hol van tehát a helyed? Ezen a szentséges helyen úgy, hogy ott, ahol vagy, szentély legyen és közösséged az ilyen szentélyek egymás mellé sorakozásából álló szent templom, ahol hordozza egyik a másikat az Úr előtt. Nem piacon, nem a traccsolásban, nem a botránkozásban, nem a megszólásban, nem a kinevetésben, hanem a szentélyben, térdeiden való egymás hordozásában van a helyed. Régi templomokon figyelhető meg, hogy a bejárati lépcsők bemélyedés- szerűen ki vannak kopva, mert sokan és sokszor jártak oda be és ki. Kitérdelt nadrágod és szoknyád vagy az ágyad előtt megkopott szőnyeged lehet annak mértéke, hogy mennyire megszentelt és milyen mélyenjáró a közösséged. Egymáson nevetgélő, egymást megrágó és megszóló, csak a pajtáskodás céljából együtt lévő „közösség” ne várja, hogy belőle vonzó erő, mindent felégető tűz

fakad, hogy lelkek nevelődnek fel, szentelődnek meg és lesznek benne hordozó vállakká. Egy-egy építészeti remekművű dóm a maga méreteivel némán is áhítatot parancsol a belépőre. Hogy a közösséged is ilyen szent levegőt árasztó legyen, az azon fordul meg, hogy ott vagy-e a helyed, a térdeiden a közösségedben.

Közösségedért és egymásért. Ott vagy-e már?

Helyed van továbbá a gyengék gyámolításában.

Erről az 1Thess 5,14-ben olvasunk: *„Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a féltelmes szívűeket, gyámolítsátok az erőtelenekeket, türelmesek legyetek mindenki iránt.”* Ugye, mennyi hely van, amit el kell foglalni? Nézd csak, egy családban milyen szeretettel dajkálja a kicsit a nagyobb. Hogyan babusgatja és hogyan etetgeti. Hol a helyed, testvérem? Ott a gyenge és alig induló testvéred mellett. Vagy a beteg és legyengült testvéred mellett. Nevelgetve, istápolgatva, gyámolítgatva, hogy megépüljön és mi előbb talpra álljon. Figyeld csak meg, mikor a testvérek már olyanok, hogy maguk is tudnak magukról a maguk módja szerint gondoskodni, a másiknak a babusgatása megszűnik. Tehát nem a beteges egymás simogatása, hanem a gyengék istápolása az a hely, hol lenned kell. Erről van szó. Elfoglaltad-e már ezt a helyet?

Eddig az Ige vonala. A továbbiakban csak érintjük azokat a helyeket, melyek nem az Igében vannak közvetlenül megjelenve, hanem a közösség sajátosságából fakad. A szolgálatok apró helyei ezek. Ezek

az otthon rendben tartása, a meghívók osztogatása, a hívogatás, a fogadás, a beszélgetés, a másokkal való foglalkozás szolgálatai. Ha más nem is, de egy-egy barátságos mosoly nyújtása, egy-egy barátságos kézfogás elvégzése az, amiben okvetlen részt kell venned, mind olyan helyek, ahol ott kell lenned. Ezek azonban másodrendű dolgok. Mert ha az előbbieket megvannak, ezek is megvannak. Ha lelki-ekben elhelyezkedtél helyeden, úgy fogod ezeken a helyeken is megtalálni helyed, mint ahogyan a vaspor elhelyezkedik a mágnes körül. De ha ezek a külsők nem mennek, jelei annak, hogy a belsőben sem vagy a helyeden. Foglald csak a lelki-ekben helyedet el a közösségedben és megtalálsz helyedet a külsőkben is. Akkor majd meglátod, hogy a poros a szék és azt le kell törölni. meglátod, hogy valakinek szék kell, meglátod, hogy virág kell az asztalra, meglátod, hogy itt vagy ott igazítani kell valamit, meglátod, hogy pontosnak kell lenned és pedig, a másokra, a másik idejére való tekintettel, meglátod, ha túl zajos vagy, ha helytelen vagy. Felismered mindezt és a többi itt fel nem sorolhatókat is. Meglátod a szolgálatokat és a munkálkodol, mert a Lélek ereje visz és hajt, mert engedted, hogy a Lélek helyezzen el a magad helyére engedelmességgel. Mert belementél az Igébe, beletemetkeztél Jézusba, benne éled és általa újjá lesz életed.

Helyeden vagy-e tehát testvérem? Hadd zárja e sorokat Pál apostol üzenete az Efézus 4:1. szerint: *„Kérlek azért titeket én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívatottok.”* Ámen.

A BETHÁNIA-KÖNYVKERESKEDÉS
1939. ÉVBEN EGY FÜZET SOROZAT KIADÁSÁT INDITOTT EL

*** A MA FÜZETEI. ***

Felelős kiadó: Sallay István és Horváth János.

Az 5. füzet címe: **Az Istennek ama Báránya**

Vargha Tamás írta.

*„Másnap látá János Jézust ő hozzá menni, és monda:
Ímé az Isten ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1,29)*

*„Ímé az Istennek ama Báránya, aki
elveszi a világ bűneit!”* Ez az első bizony-
ságtévé a halálra adatott, testben megje-
lent Jézusról.

Falusi ember vagyok, legalább jó idő
óta, mégpedig juhtenyésztő vidéken élek
és így tavasszal sokszor van alkalmam
bárányt látni. Rendszeresen először látom a
juhalkát és azután közöttte a bárányokat.
És kis bárányt látni valami olyan szív-
vidámító dolog, legalább az én számomra.
Látom a juhnyáját, a sok gubancos, szürke,
öreg állatot és közöttük a bárányokat,
azokat a kedves, vidám, tiszta, bohókás
szelíd állatokat. Ilyenkor mindig gyermeki
módon mondom: Ni, kis bárány, ni bárány!

Először erre kell gondolnunk, amikor
Keresztelő Jánosnak ezt a felkiáltását
halljuk: Ni, bárány! Ezt kell látnunk a Jézus
Krisztusban: Ni, Bárány! A lelkiileg szürke,
piszkos, gubancos emberek között, vén
juhok között egy bárány: Ni, Bárány!
Tiszta, szelíd, kedves, lelket gyönyörköd-

tető!

De ezt a Bárányt nem az anyja
mellett látjuk vígan ugrándozva. Ezzel a
Báránnyal nem lehet eljátszogatni, mint
azzal a kis Báránnyal, amelyet ott látunk a
mezőn. Ezt a Bárányt az oltáron látjuk és
egészen bizonyos, hogy amikor Keresztelő
János az mondta, hogy: „Bárány!” – akkor
elsősorban nem azt értette, hogy: ni
szelíd, kedves, tiszta, - hanem azt értette:
nézd, áldozati bárány, arra van szánva,
hogy az oltárra tegyék!

Ezt a Jézus áldozati Bárány. Arra van
szánva, hogy oltárra tegyék!

És oda is tették az oltárra.

Nézd a Bárányt, a Jézust a kereszten!
Nézd a szenvedőt, nézd a vérezőt, nézd,
ott ég el az oltáron, mint egészen égő
áldozati bárány!

Mit jelent ez: Az Istennek Báránya?

Folytatás a következő számban.

"Mert élek még! Ha törten is,
ha vérben is, ha görcsben is,
még ha utolsó is vagyok,
kit az özönvíz meghagyott,
de harcom végig harcolom
s a lobogót megmarkolom!"

Wass Albert

Vajai Ifjúsági Konferencia

Csütörtök 11 óra

Nagyszüleimnél nyaralok. Nem várom túlzottan a közelgő konferenciát, mert tudom, hogy nagyon kevesen lesznek. Kevesebben, mint tavaly.

Csütörtök délután 5 óra

Az imateremben csekély létszámmal kezdetét veszi a konferencia. Örülök, hogy találkozhatok rég nem látott ismerősökkel. Azonban aggódóm, mert nagyon kevesen vagyunk, emiatt nem is nagyon tudok figyelni arra, amiről beszélgetünk.

Csütörtök 7 óra

Templomba megyünk evangelizációra. Ekkor már sokkal jobb a kedvem. Kezdek belenyugodni, hogy ilyen kevesen vagyunk. Elkezdek figyelni arra amiről tulajdonképpen a konferencia szól. Rádöbbenek, hogy egy nagyon jó közösségben vagyok egy szuper alkalmon. Az igehirdetés, mint egy hullám úgy sodort végig lelkemben, elsodorva a negatív érzéseket, gondolatokat.

Péntek reggel 8 óra

Vidáman kelek fel és alig várom, hogy újra társaságba mehessenek és fürkészzem Isten gondolatát, üzenetét.

Péntek délelőtt

Eszter előadása szuper jó. Különösen tetszik, hogy úgy építi fel, hogy minden részlet, szinte filmként jelenik meg előttem. Bele tudom képzelni magamat, át tudom érezni. Mintha Isten mindenkit egyenként akarna megszólítani. Nagyon jól esik utána átbeszélni, kibeszélni a történeteket és az érzéseinket azzal kapcsolatban. Szerintem ez a "körbe ülős" beszélgetés az egyik legjobb része a konferenciának, és a játékok természetesen. Különösen jó, ahogy Eszter és Éva a beszélgetéseket vezeti.

Péntek délután

Strand. Erről nem sokat tudnék mondani. Nagyon jó.

Péntek este

Szalonnasütés. Forrószékes játék, jó ötlet. Jobban megismerem társaimat.

Szombat reggel

Ballábbal kelek. Elmegy a kedvem az egész naptól. Búsan átcammogok az imaterembe, de nem tart sokáig rosszkedvem, hiszen a barátaim együtt érzően meghallgatnak és felvidítanak. Újra jelen vagyok lélekben, kitörő lelkesedéssel. Éva szolgálata lehengerel. Kicsit könnyezve, euphorikus állapotban hallgatom előadásának utolsó mondatait. Intellektuálisan megjelenítette mondandóját, ami sokat dobott az előadáson. Azt hiszem most ért be igazán a konferencia hangulata és lényege. Nagyon hálás vagyok és örülök, hogy nem hagytam ki. Úgy érzem így teljes a nyár. Most töltöttem fel igazán az őszre és a nagy "futamra". Rádöbbenek, hogy hiányérzetem lenne, ha ez az alkalom kimaradt volna a nyárból.

Szombat délután

Viskó. Hiába negyedszerre látom, még mindig ugyanúgy sírok rajta, mint mikor először néztem meg.

Vasárnap reggel

Szokásos Istentisztelet, mégis valahogy más. Nem az esemény más, hanem én magam. Én változtam meg. Mint egy feltöltött akkumulátor, úgy ülök itt a templomban, Isten házában.

A hét további részében:

Hálás vagyok mindenkinek, de legfőképp Istennek, hogy részt vehettem ezen az alkalmon, és hogy egy ilyen jó közösségbe tartozhatok. Végére is nem gondoltam volna, hogy ez ilyen jó lesz. Isten útjai kifürkészhetetlenek!

Az idei angol tábor némi bizonytalansággal indult. Ezúttal az ír lelkész, Steven, aki az elmúlt évek alkalmait tartotta, nem tudta vállalni a magyarországi utat, mivel új szolgálati helyet kapott. Nagyon sajnáltuk, hogy nem tudott jelen lenni, hiszen személye eléggé összeforrt a táborral és nagyon hiányzott szeretetteljes, vicces egyénisége.

Bacsikai Bálint testvér közbenjárására Mark Van Bebber vállalta a délelőtti tanításokat. Ezek során alapvető fogalmakat segített átgondolni és tartalommal megtölteni: mi a hit, a szolgálat, az igazság és mit jelent Jézus követése. A témákat képekkel tette szemlélete-ssé, ami segített a lényeg megértésében és saját életünkre történő adaptálásában.

Mivel Mark egyik kedvenc elfoglaltsága a horgászat, elmesélte egyik azzal kapcsolatos élményét is, amivel arra világított rá, hogy hogyan hív minket, tanítványokat Jézus arra, hogy emberhalászok legyünk. Azt is jól szemléltette, hogy hogyan alakul a gondolkodásunk azon információk alapján, amiket hallunk. Az uralkodó liberális világszemlélet több dolog mellett azt sugallja, hogy mindenki bátran higgyen, amiben akar. A másik általánosan elfogadott gondolat, hogy függetlennek kell lenni és az ember csak önmaga erejében bízson. Előbb-utóbb viszont szembesülni kell azzal, hogy a fenti eszmék a megpróbáltatás óráiban már nem bizonyulnak működőképesnek és rá kell ébrednünk arra, hogy szükségünk van egymásra, de legfőképp Istenre.

A hit fogalmának tisztázásakor egy szék segítségével azt is bemutatta, hogy sok esetben milyen labilis a keresztények hite. A szék Krisztust példázta, hogy rá merünk ülni vagy sem, az pedig a hitünket.

Teljes súlyunkat rá merjük engedni bízva abban, hogy megtart, vagy valami biztonsági pózban tartjuk magunkat arra az esetre, ha mégis összetörne alattunk?

Péter anyósának meggyógyítása kapcsán arra hívta fel a figyelmet, hogy Krisztust szolgálni nem valami kényszerű dolog, amit ki kell erőszakolnunk magunkból azután, hogy megértettük mit tett értünk, hanem a hálánk jele, amit önként és örömmel végzünk. A gyógyítások kapcsán azt is kiemelte, hogy bár Jézus isteni mivoltából adódóan mindenkit egyszerre meggyógyíthatott volna, Ő mindenkiel, aki gyógyulásra vágyott személyes kapcsolatot akart, hogy mindenki megértse, hogy Ő az, aki a gyógyulást megtudja adni.

Ahogy említettem, Mark a délelőtti alkalmakat tartotta, de az esti időszakok is tartalmasan teltek. Megnéztük a Passió c. film főszereplőjével készült beszélgetést, ami valójában bizonyásgtétele volt arról, hogy hogy került Istenhez még közelebb a forgatás során. Egy másik alkalommal meghallgattuk Billy Grahamnek egy nem hívő közegben elmondott beszédét, és megnéztük a Tűzszekerek c. filmet is. Mindezeket beszélgetés követte a fiatalokkal. Nagyon jó volt megtapasztalni azt, hogy mennyire elgondolkodtatták őket a látottak. Az utolsó estén egy hálaadó alkalmat tartottunk énekkel, imádsággal és igelovással. Természetesen az egész hetet sok játék és kirándulás fűszerezte.

Ki szeretném emelni azt is, hogy ezúttal egy jelentős anyagi felajánlásnak köszönhetően mindenki számára ingyenes volt a tábor és a kirándulások költségeit is ebből az összegből tudtuk fedezni.

Köszönjük ezúton is annak, akit Isten erre indított.

Fülmosás

"Erről nekünk sok mondanivalónk van, amit nehéz megmagyarázni, minthogy eltompult a hallásotok." (Zsidókhöz írt levél 5:11)

Idősebb koromban már többször fordult elő, hogy elzsírosodott a hallójáratom. Újra és újra próbálkoztam ezt olyan módszerekkel megszüntetni, amelyekről orvosi tanácsok és saját tapasztalatok alapján is tudtam, hogy nem oldják meg a problémát. Sőt, adott esetben még rontottak is a helyzeten. Rám is jellemző ez a rossz tulajdonság, hogy nem szeretek orvoshoz járni. Ezzel a magatartással persze csak megnyújtom a tünetek okozta kellemetlen időszakokat. Most is így jártam. Bármennyire vigyáztam, egy-egy zuhanyozás után napokig rosszul hallottam, néha olyan volt a fejem, mintha hangszigetelő burában lettem volna. Amikor már nagyon terhessé vált a szituáció, végre elhatároztam magam az „orvoshoz menésre”. Ő minden vizsgálat nélkül kérdezte: fülmosásra jött? (Talán kicsit túl hangosan köszöntem, amikor beléptem?) Alapos vizsgálat után valamilyen műszerrel eltávolította a hang útjába álló akadályt. Nem fájt, nagyon kedves volt az orvos és az

asszisztensnő is, talán 10 percig tartott az egész. Ezért kínlódtam több mint egy éven keresztül? Érdemes volt?

A fülmosás után megismétlődött az az élmény, amit már ismertem: más lett a világ „hangképe”. Ismét jól hallottam a magas hangokat és a halkabb zörejeiket. Ez kétféle változást jelent: reálisabban, kellemesebbnek hallom a zenét, madárcsicsergést és egyéb örömet okozó hangokat, és ami talán ugyanolyan fontos, hogy autóban és egyéb helyeken meghallom a bajra utaló zörejeiket is.

Arra gondoltam, hogy gyakrabban kellene „belső hallásom” romlásával is felkeresni a „lélek orvosát”. Felesleges hordozni a lerakódott káros anyagok okozta bajokat, nehézségeket. A „lelkünk orvosa” bármikor szeretettel, megbocsátással és gyógyítással várja a hozzá fordulókat, hogy ismét más színben lássuk-halljuk a minket körülvevő világot.

Schauermann Henrik

*****

„Nem tudhatom, mi vár rám, nincs előttem a kezdet és a vég, de teljes bizalommal Isten kezébe teszem a sorsomat. Nála mindenkor biztos helyen tudom magam, akár egy gyerek. Az Atya jósága és kedvessége mindenkor gondot visel rólam”

(A.PÖTZSCH)

"Nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát" (Róm 1,16)

19

Mi az, hogy szégyen? Általában szeretjük más, tetszetősebb néven emlegetni - megfontoltságnak, lelki szeméremnek, nagyvonalúságnak, úri modornak, mások szabadsága tisztelésének hívjuk...

Mi a szégyen? Súlyos szó ez, amit zsidó talajon kell értenünk. Mózes ötödik könyvében olvassuk, hogy aki szégyenbe hozott, rossz hírbe kevert egy zsidó leányt - s azon keresztül voltaképpen egész Izráelt -, azt meg kellett ostromozni. Ezek szerint egy csöppnyi elhallgatással rossz hírbe keverhetem az egész evangéliumot.

Pál írja Timótheusnak a szolgálatról, halála előtt: "*Ne szégyeneld hát a mi Urunk bizonyágtételét ... hanem együtt szenvedj az evangéliumért Istennek*

hatalma szerint." (2Tim 1,8) Az Isten nem szégyell engem, noha minden oka meglenne rá; szégyellhetem-e én Őt, amikor semmi okom nincs reá? "Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint olymunkás, aki szégyent nem vall" - írja az ifjú Timótheusnak Pál. (2Tim 2,15) Ki vall szégyent? Az, aki szégyelli Őt. Héberül a "szégyen" kifejezés rokona a Baál névnek, ami a negatív princípiumot, a "semmit" jelenti. Ha szégyellem Őt, szégyenemmel Baálnak, semminek nyilvánítom azt, Aki egyedül nem semmi.

Visky Ferenc
Áhítatos könyvéből.

ŐSZ

Uram, búcsúzik az élet,
mert a gyümölcsök megértek,
meleg nyárnak vége lett.
Elszáll a vándormadár is,
és megborzong a virág is.
Hullanak a levelek
aranyszínű szemfödélnek.
Egyre csendesebb az ének.
De borongós ég alatt
most az őszért áldalak.
Üzensz sárguló levélen,
és elém írod az égen
vándormadarak jelét,
hogy mélyen szívembe rejtsem,
vándoroltom ne felejtsem,
vándoroljak Tefeléd.

Mind korábban itt az este.
Megért a szőlő gerezdje.
Hadd mondjak, Uram, neked,
mindezért dicséretet.
Köszönetet a ködért is,
a lehulló levélért is,
minden gyümölcsért a fán.
Röptéért vándormadárnak.
Hirdessétek, könnyű szárnyak,
hogy van melegebbe hazám!
Át a ködön, át az éjen
édes zengéssel kíséren
dér belepte réteken
őszi hálaénekiem!

Túrmezei Erzsébet

A miskolci Bethánia CE Szövetség körzeti csendesnapja

Helyszín: 2019. október 5-én 10.00-15.00-ig a **Református Székházban**
(Miskolc, Kossuth u. 17.)

Téma: JÓL(L)ÉT, Péld 3,13–21. versek alapján
„...Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet...” (Péld 3,13a)

Programtervezet:

Délelőtt:

- 10.00 - Igei köszöntés,
közös imádság, ének
- 10.20 - Nyitó áhítat -
Tokodiné Baji Tímea alelnök
- 10.40 - Éneklés
- 10.45 - Miklóssy József elnök -
"Gazdag élet" (Péld 3,13-15)
- 11.15 - Éneklés
- 11.20 - Bizonyágtétel
- 11.35 - Éneklés
- 11.40 - Gyurkó József főtitkár -
"Hosszú élet" (Péld 3, 15-16)
- 12.10 - Ebédszünet

Délután:

- 13.00- Éneklés
- 13.10 - Bizonyágtétel
- 13.35 - Éneklés
- 13.40 - Karácsonyi-Kis László alelnök -
"Békés élet" (Péld 3, 17-18)
- 14.10 - Éneklés
- 14.15 - Hajdu Zoltán missziói titkár -
"Bölcs élet" (Péld 3, 19-21)
- 14.45 - Imaközösség, záró ének, áldás
(vezeti: Gyurkó József főtitkár)

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán,

Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszámunk: 11708001-20525725